

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Cyrilli episcopi Alexandrini homilia Ephesi dicta, cum synaxes
peragerentur, deposito Nestorio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

retinens, immobilis perstitit. Ac illius quidem talis est status. Nos autem diuinis nutibus obsequentes, adoremus Deum Verbum, quod in carne nobiscum versari non est dedignatum, quamuis per hoc a paterna substantia minime recesserit, existens splendor gloriae, & figura substantiae eius, portansque omnia verbo oris sui.

της κακίας ὅσον. καὶ οὗτος μὲν ἐν πύτοις. ἡμεῖς δὲ τοῖς θεοῖς νόμιμα ἐκόντες, προσκυνησάμενοι τὸ θεῖον λόγον, τὸ κατὰ ξιῶσαντα μὲν σαρκὸς πολιτῶσαται μὲν ἡμῶν, ἐκ ἐκείνου τῆς πατρικῆς οὐσίας, ὄντα ἀπαύρασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως, φέροντα τε τὰ πάντα τῶν ῥημάτων τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Cyrilli episcopi Alexandrini homilia Ephesi dicta, cum synaxes peragerentur, deposito Nestorio.

Κυρίλλου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ὁμιλία λεχθεῖσα Ἐφεσίοις, συνάξεων Ἐπιτελεσθῆναι, καὶ περιεστῆτος Νεστορίου.

OPORTEBAT sane doctorum eorum, qui ante nos dixerunt, institutione contentos, sacrisque fluentis iam repletos, satietatem hanc honorare. At vero quia animaduerto vos insatiabili audiendi studio incensos; agendum & nos quoque pauca iis quae ante iam dicta sunt, consentanea in medium afferamus. Nullum itaque dubium est, quin illustris sanctorum chorus ex Christi laudibus decus & ornamentum capiat, glorioseque exultet eo nomine, quod sincere illum diligit. Beatus itaque propheta Isaias alicubi ad ipsum ait: *Domine Deus meus glorificabo te, hymnum dicam nomini tuo, quoniam fecisti res admirabiles.* Et beatus propheta David: *Lingua mea, inquit, meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.* Et hic quidem sanctorum est scopus. At vero mali & scelerati, magnum illud, venerandumque ac profundum incarnati vnigeniti mysterium ignorantes, temere blasphemant, incontinentisque ac effrenatum os aperiant. Quamobrē audiant hi pro-

ΕΔΕΙ μὲν δεκτικῶς τῆς τῶν λαβόντων διδασκαλῶν μυστηρίων, καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐμπλαμένοις νόμοις ἡμῶν τὸ κέρον. ὅτι δὲ βλέπω πρὸς φιληκούδου ἀπλήτως διακειμένους, φέρε καὶ ἡμεῖς ὀλίγα λέγων μὲν τοῖς προλαβόντων ἀκόλουθα. ἐστὶ τῶν οὐδαμῶθεν ἀφιέμενον, ὅτι τῆς εἰς Χριστὸν διφραμίαις ὁ λαμπρὸς τῶν ἁγίων ἔπιμνωμένωται ἁγρός, καὶ κῶχημα ποιῆται τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης τῆς ἡσυχίας. καὶ γὰρ ὁ μακάριος προφήτης Ησαίας πρὸς αὐτὸν που φησὶ· κῶχε ὁ θεός μου δόξασόν σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομα σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά ἔργα. ὁ δὲ γε μακάριος προφήτης Δαυὶδ ἢ Γλαῦσά μου, φησὶ, μελετήσῃ πᾶσι δικαιοσύνη σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπιπαινον σου. ἀλλ' οὗτος μὲν τοῖς ἁγίοις ὁ σκοπός. ὁ δὲ τῶν πονηρῶν ἐδλιπῆροι, οἱ τὸ μέγα, ἐσπῆδόν, καὶ βαδὺ τῆς ἐναντιπροσώπου τῆς μονοχρῶν ἐκ εἰδότης μυστήριον, δυσφημῶσιν ἀφυλάκτως, ἀκρατῆς καὶ ἀπύλων ἀνοίγοντες στόμα. ἐκνοῦ ἀκούετωσ' ἕλκοντες πρὸς

Isai. 25.

Pf. 34. v. 28.

ANNO CHRISTI 431.

αὐτῶν ἔ' πορφύρου Ἡσαΐα· ὑμεῖς ὃ
 πορπαράγετε ὡς δὲ υἱοὶ ἀνόμοι, σπέρ-
 μα μοιχῶν καὶ πόρνης· εὐὶ ἐξυφί-
 σατε, καὶ ἐπὶ ἑνα λυοίξατε τὸ σῶμα ὑ-
 μῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐσετέκνα ἀπωλείας,
 σπέρμα ἀνόμοι; τέκνα γὰρ ἀπωλείας
 καὶ ἀλήθειαν, καὶ ἀνόμοι σπέρμα. Ὁ ἵ
 ἀργεῖσαντα αὐτῶν δεσπότην * ἄρ-
 νησαιμῆροι ἠργεῖσαιμῆροι γὰρ ἡμῶν, καὶ
 ἐφθαρτοῖς, ἄργεῖσαιμῆροι ἠργεῖσαιμῆροι, ἀλλὰ
 ἡμῶν ἀμῶν ὡς ἀμῶν ἀμῶν καὶ
 ἀσπίλου Χριστοῦ. αἶμα δὲ αὐτοῦ
 κοινῶς, καὶ ἐνὸς τῆν καὶ ἡμῶν, πῶς
 αὐτῶν ἐγγύετο τῆς οἰκουμένης ἀντιέξισιν;
 πῶς ὃ καὶ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα
 πάντας * σώσει; πῶς αὐτῶν ἡργεῖσαιμῆροι,
 Ὁ ἵ ἀλήθειαν καὶ φύσιν θεῶν ἐπιζα-
 φόμῆροι; πῶς αὐτῶν λατρεῖσαιμῆροι, Ὁ
 τὸ πορσκωεῖν τῆν κτίσιν ὡς τὸ κτε-
 σαντα παραυτοῦμῆροι; ἀλλὰ γὰρ, ὡς
 ἐφλω ἄργεῖσαιμῆροι, * ἀχαριστοῖσαιμῆροι τῆν
 τῶν σωτῆρος ἡμῶν ἡμερότητι, ἄργεῖσαιμῆροι
 Ὁ δεσπότην, ὁποσειόν τῆς δου-
 λείας τῶν ζυγῶν ἵνα καὶ ὡς αὐτῶν λεί-
 γη Χριστοῦ δια φωνῆς πορφύρου.
 οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεδημησῶν ἀπὸ ἐμῶν
 δειλάμοι εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμὲ.
 ἐγὼ ὃ ἐλυτρωσαίμῆροι αὐτῶν, αὐτοῖ
 ὃ κατελάησαν κατ' ἐμὸν ψῆδῆ.
 κατὰ ψῆδῆ ὃ τῶν σωτῆρος ἡμῶν
 δουλείας καὶ ὑπὲρ ὅλης τῆς τῶν φαρι-
 σαίων σκαμῶτητος καὶ ἀνοσιότητος μι-
 μηταί. Ὁ χριστιανοὶ μὲν πορσωπον
 πορμιθέντες ἐαυτοῖς, ἰουδαίξῶν δὲ τῶν
 διδύοιαν ἐργῶντες. Ὁ γλῶσσαν ἐπι-
 σκηκότες πικρὰν καὶ ἰοβόλῶν, ἵνα καὶ
 πορς αὐτῶν λέγη Χριστοῦ τὸ δια φω-
 νῆς Ἰερεμίου ἰδοὺ ἐγὼ πορς σέ, πῶν
 ὑβείξῶν, λέγα κῶρως. Ἰουδαίμοι μὲν
 οὐαὶ Ὁ πάλαι κατεπεφύοντο ἔ' πάν-

phetam Isaiam hac oratione ipsos
 compellantem : Vos autem acce-
 dite huc, filii iniqui, semen adulte-
 rorum & fornicaria; in quo oblecta-
 ti estis, & super quem aperuistis os
 vestrum? Numquid non estis vos fi-
 lii perditionis, semen iniquum? Sunt
 enim vere perditionis filii, & se-
 men iniquum, qui Dominum qui
 illos redemit, abnegarunt. *Empti*
enim sumus precio; & non corrupti-
bilibus argento vel auro, sed precio
sanguine quasi agni immaculati &
incontaminati Christi. At quomo-
do vulgaris, nobisque similis ho-
minis sanguis orbis precium exa-
quare potuisset? Quomodo vero
vnus pro omnibus mortuus est,
vt omnes saluaret? Quomodo il-
lius facti sumus, qui veri, natura-
lisq; Dei titulo insignimur? Quo-
modo eum colimus, qui creaturæ
seruire, & cultum adhibere po-
tius quam creatori, detrectamus?
Verum, vt modo aiebam, quidam
Saluatoris nostri mansuetudini
ingrati, Dominum negant, serui-
tutisque iugum excutiant; vt &
de iis dicat Christus per prophe-
tæ vocem: Væ eis, quoniam recesserunt
a me: infelices sunt, quoniam
impie egerunt in me: & ego redemi
eos, & ipsi locuti sunt contra me men-
dacia. Mentiuntur enim contra
Saluatoris nostri gloriam & ex-
cellentiam, phariseorum impro-
bitatis & impietatis imitatores.
Enimvero Christiani hominis
personam induunt, sed mentem
interim iudaizantem obtinent,
linguamque amaram & virulen-
tam exercent; vt ad eam quoque
Christus per Ieremiæ vocem di-
cat: Ecce ego contra te contumelio-
sam, dicit Dominus. Iudæi sane
veteres Christum omnium no-
strum saluatorem adoriebantur,

* ἀνοσιότητος

* ἀνοσιότητος

* ἀνοσιότητος

* ἀνοσιότητος

* ἀνοσιότητος

* ἀνοσιότητος

1. Cor. 6. v. 20.

1. Cor. 6. v. 20.

1. Pet. 1. v. 18

2. Cor. 5.

Osai 7. v. 13.

Jer. 50. v. 31.

perinde ac feræ in illum irruebant, lapidibusque benefactorem ac saluantem appetebant. ad quos tum loquebatur Saluator : *Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis ? Responderunt ei Iudæi: De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia; quia tu homo cum sis, facis teipsum Deum.* Et hæc quidem veteres Iudæi Saluatori nostro crimina impingebant. At v&sanianæ & impietatis illorum æmulii rursus incusant, ac dicunt: *Cur tu, cum homo sis, facis teipsum Deum? O stolide, ac maxime detestande, non intelligis mysterium. Non enim, cum homo esset, fecit seipsum Deum; sed Deus suapte natura cum sit, sine vlla mutatione, ac sine confusione factus est homo: & qui ineffabili modo ex Deo patre generatus est, secundum carnem ex muliere nasci sustinuit, ac filius hominis appellatus est, vt nos saluaret. Factus est tibi similis propter te, & manfit propter seipsum hoc ipsum quod erat. Agnosce itaque vni-genitum factum in carne, fatere Deum esse illum, qui propter nos homo factus est: seipsum tibi exhibet, dicens: *Ipsè qui loquebar, adsum.* Etenim prisca seculi hominibus legem propofuit per Moysen; at vero iam cum carne aduenit. Testes accipe sanctos prophetas. Nonne Baruch, Emmanuelem tantum non digito demonstrans, *Hic est, ait, Deus noster, & non reputabitur alter ad eum: adinuenit omnem viam disciplina, & dedit illam Iacob puero suo, & Israel dilecto suo. Post hac visus est in terra, & cum hominibus conuersatus est.* Canit de eo beatus quo-*

Ioan. 10. v. 32.
Ibid. v. 33.

Isa. 52. v. 5.

Baruch. 3. v. 36.

των ημῶν σωτήρος Χριστοῦ ἐπεπέδων, ὡς θῆρες ὡς λίθοις ἔβαλον διεργετούμενα, καὶ σώζοντα. εἶτα πρὸς αὐτὸν ἔφασκεν ὁ σωτήρ· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου, διὰ τοῦτον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· πῶς καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομεν σε, ἀλλὰ πῶς βλασφημίας, ὅτι σὺ, ἀνθρώπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ταῦτα τῶν δρχαίων Ιουδαίων τὰ κτλ. ὁ σωτήρ ἡμῶν ἐκλήμαται. ὁ δὲ ἐκείνων ἀπονοίας καὶ ἀνοσιότητος ζήλωται πάλιν ἐξηλοδοσι, λέγοντες· διὰ τί σὺ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν; ὡ ἀνοήτε καὶ βδελυρόφατε, οὐ σωήκατε τὸ μυστήριον. οὐ γὰρ ἀνθρώπος ὢν ἐποίησεν ἑαυτὸν θεόν· ἀλλὰ θεὸς ὢν φύσις, γέγονεν ἀνθρώπος ἀτρέπτως καὶ ἀσυσχύτως· ὁ δὲ ἐκ θεοῦ πατρὸς ἔχων ἀπόρρητον γήνησιν, ἰστέμνε γήνησιν καὶ σαρκί πτω ἐκ γυναικός, καὶ κεχημαίκεν ἡὸς ἀνθρώπου, ἵνα ἡμᾶς σώσῃ. γέγονε καὶ διὰ σέ, καὶ ἐμνε δι' ἑαυτὸν ὁ πρῶτος. ὁ πρῶτος γινώσκων ἐν σαρκὶ γέγονε τὸ μονογενῆ ὁμολογήσας τὸν θεόν τὸν δι' ἡμᾶς ἐκλωθερηκότε. ἑαυτὸν παρίσθησι, λέγων αὐτὸς ὁ λαλῶν παρῆμι. λελάληκα γὰρ τοῖς δρχαυτέροις τὸ νόμον διὰ Μωυσέως, ὡς γέγονε ὁ μὲν σαρκός, δέχου μὲν πρὸς ἀγίοις πρὸφῆταις. ἔφησαν ὁ Βαρούχ, μονονοχὴ καὶ δεικνύων χεῖρ τῆς Εμμανουήλ; ἕτερος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἔλογαθήσῃ ἕτερος πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ ὡρε πᾶσι ὁ δὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ιακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ισραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ἰστέμνε. μὲν ταῦτα ὁ πρὸς τῆς γῆς ὡφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις στανεσράφη. ἄλλα δὲ καὶ ὁ μακά-

ANNO CHRISTI 431.

ελος Δαυιδ *παι* αυξ. ο θεος ημιν
 εμφανως ηξει. βουλει μρτυρησαι
 τω κυ στν τ νεας διαθηκης κηρυκας ;
 ακουε λεγοντος Ιωαννε τω Βαπτιστου
 επομασατε τας οδοις κυριου, διδicias
 ποιειτε τας τελειους τω θεου ημιν.
 βουλι κ ητεραν πληροφοριου επι
 ταυταις δεξασται; επιπειλατο ο θεος
 τω μακαριω Δαυιδ, εκ καρποδ τ
 οσφύου αυξ καθισται επι *παι* θρονον
 αυξ. ο δε, καιτοι χαερειν επι τω
 λιαν, κη αυτον ης γνησεως τ * *παι*
 πον *παι* χειραλειτο. εστιν ουω ακοδσαι
 λεγοντος αυξ. ει αναβησομαι επι
 κλινης σρωμησ μου, ει δωσω υπη
 πωις οφθαλμοις μου, και πωις βλε
 φairoις μου νυσαγιον, κη αναπασιν
 πωις κροταφοις μου. εως τε καλα
 ρησ; εως ου εβρω τον τον κυ κωριω,
 σκλωμα τω δεω Ιακωβ. πολυπρα
 γμονεις *παι* * *παι* τον ω μακαριε Δα
 υιδ; αποδεξομαι πτω *παι* ερωμιδου,
 επαινω τ υπομονω. αλλα, ει τε με
 μαθηκας πλειον, απαλαγον κη ημιν.
 ποδ εστι η γνησις, κη εις ποιαν αρα
 γνησεται χωρειν; ακουε σαφωσ λε
 γοντος ιδου ηκουσαμεν αυτω εν Ε
 φραθα, βουριδου αυτω εν τωις πε
 δωις τω δρυμοδ. Εφραθα δε λεγων,
 σημανη τ Βηθλεεμ. και μρτυρησε
 λεγων ο θεος δι ενος τωι αγιων *παι*
 φητων και συ Βηθλεεμ, οικος τω Ε
 φραθα, ολιγοσ ει τω ει) εν χιλια
 σιν Ιουδα; εκ του γαρ μοι εξελδσε)
 ε) εις αρχοντα εν τω Ισραηλ, κη αι
 εξοδοι αυξ απ αρχησ * απ ημερυν
 αιων *παι*. ακουεισ, οπ *παι* Βηθλεεμι
 πτω, καιδ λεγονεν αυθεροσ, απ
 αρχησ αιωνοσ τας οξοδοις εχον διαμ
 ειςται; εν αρχη γδ λω ο λεγοσ, και
 Concil. Tom. 5.

que Dauid, dicens : *Deus noster* *ps. 49. v. 3.*
manifeste veniet. Placetne, vt no
 ui quoque testamenti præcones
 veritati huic testimonium perhi
 beant? Audi Ioannem Baptistam
 dicentem: *Parate vias Domini,* *Matth. 3.*
rectas facite semitas Dei nostri. Pla
 cetne aliam quoque pleniorẽ
 testificationem præter has acci
 pere? Promisit Deus beato Dau
 idi se facturum, vt de fructu lumbi
 eius olim sederet super solium ip
 sius. Is vero, etsi propterea mul
 tum lataretur, attamen genera
 tionis huius modum sedulo in
 quirebat. Licet itaque ipsum
 hæc dicentem audire: *Si ascen* *Ibid. v. 3.*
dero in lectum strati mei, si dederò
somnum oculis meis, & palpebris
meis dormitationem, & requiem
temporibus meis: quoad compre
 hendas quid? *Donec inueniam*
locum Domino, tabernaculum Deo
Iacob. Anxie locum inquiris,
 beate Dauid: approbo ani
 mi promptitudinem, laudo pa
 tientiam: verum, si quid ampli
 us didicisti, annuntia & hoc
 ipsum nobis. Vbi continget hu
 ius natiuitas? quo in loco nasce
 tur? Audi clare dicentem: *Ec* *Ibid. v. 6.*
ce audiuimus eam in Ephratha,
inuenimus eam in campis silua.
 Cum autem Ephratham nomi
 nat, Bethlehem significat. Et hoc
 Deus testatur per vnum ex san
 ctis prophetis: *Et tu, inuiens,* *Michæ 5.*
Bethlehem domus Ephratha, mini
ma es vt sis in millibus Iuda: ex te
enim mihi egredietur vt sit in prin
cipem in Israel: & egressus eius ab
initio, a diebus * *æternitatis.* Audis, * *facili.*
 quomodo Bethlehemitem hunc,
 quatenus homo factus est, a prin
 cipio (a diebus) æternitatis e
 gressus habere confirmet? *In* *Ioan. 1.*
principio enim erat Verbum, &
 B b b b

Verbum erat apud Deum. Sed me pudet, inquis, Deum confiteri eum, qui ex muliere natus est. Tu ergo, dic mihi, diuina confilia reprehendis? tu dispensationem reiciis? tu Domini voluntatem arguis? Ad hunc ille modum orbem saluum facere voluit. Tune sapientia ipsa es sapientior? O rem incredibilem! lucerna cum sole contendit. Vniuersorum Dominus operum suorum rationem nouit. Amplectere itaque dispensationem, honora mysterium in fide, ne curiose perfrueris quæ mentem nostram excedunt: ne nimis anxie ea indages, quæ ratione comprehendendi non possunt: crede nobiscum. Quod si incredulus permanferis, ille fidelis permanet: negare enim seipsum non potest. Ipsi sit gloria & imperium cum sancto Spiritu in sæcula. Amen.

2. Tim. 2. v. 13.

Eiusdem Cyrilli homilia Ephesi in Nestorium habita, quando septem ad sanctam Mariam descenderunt.

SANCTORVM coetum, qui a sancta & deipara semperque virgine Maria inuitati prompto animo huc confluerunt, lætum, erectumq; conspicio. Quare licet multa premerer mœstitia, attamen hic sanctorum patrum conspectus lætitiā mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnographi Daudis verbum apud nos impletum est: *Ecce iam quid bonum, aut quid iucundum, nisi habitare fratres in vnum?* Salue itaque a nobis sancta mystica trinitas, quæ nos omnes in hanc Mariæ deiparæ ecclesiam conuocasti. Salue a

Psal. 132.

ὁ λόγος ὡς πρὸς θεόν. ἀλλὰ ἀζωόμα, φησί, θεόν ὁμοιωσάμεν. ὡς ἐκ γυναικὸς γεννηθέν. Ἐπιμαῖς οὖν, εἶπέ μοι, πῶς θεοὺς σκέμμασαν; ἀδεπῆς τὴν οἰκονομίαν; Ἐπιπλήθεις πῶς τῆς δεσποτικῆς βουλαῖς; οὕτως ἠδέλησε διασωσάμεν τὴν οἰκουμένην. μὴ βρωτέρω εἶ τις βρωφίας; ἀπαραδόξου ἀεζήματῶν! λυγρὸς ἡλίω φιλονεικῆ. οἶδε τῶν οἰκείων ἔργων τὴν ὁδὸν ὅτι τῶν ὁλων δεσποτικῆς παραδέχου τῶν τῶν οἰκονομίαν ἕμισον τῆς πύξης τῆς μυστήριον μὴ ἀπειργάζου τὰ ὑπὲρ νοῦ· μὴ πολυπραγμονεῖς τὰ ὑπὲρ λόγον πύξου μὲν ἡμῶν. εἰ δὲ μὲν ἀπὸ τῆς ἐκείνου πύξου μὲν ἐξηγήσασθαι τῶν αὐτὸν οὐ δύναται. αὐτὰ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν ἀγίῳ πνεύματι εἰς πάντοτε αἰῶνας. ἀμήν.

ANNO GRÆG. 411.

Τὸ δ' αὖτ' πρὸς Νεστόριον, ὡς κατὰ τὸν ἐπιπλήθους τὴν ἀγίαν Μαρίαν.

ΠΑΙΔΡΟΝ ὁρῶν τὸ σύστημα τῶν ἀγίων πάντων σωτηριολογῶν πρὸς τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τῆς ἀγίας καὶ θεοτόκου Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου. ἀλλὰ τῶν ἐν λυγρῶν μετὰ τὸν ἄλλον πολλῶν εἰς χεραὶ μεταβαλεν ἡ τῶν ἀγίων πατέρων παρουσία. νῦν ἐπληρώθη πρὸς ἡμᾶς τὸ τῆς ὑμνογράφου Δαυὶδ ἡλυκαρὸν ῥῆμα: ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί ἡφρονόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Χαίροις τῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀγία μυστικῆς τελεῆς, ἢ τοῦτοίς ἡμᾶς πάντοτε ἐκκλησίᾳ τῆς θεοτόκου Μαρίας.

* αὐτῶν